

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816200838
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816200838.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobkyne: K. Q.B., V. XX.XX.XXXX, P. P., V. XXX, právne zastúpenej JUDr. Martinom Fabiánom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Štúrova 20 proti žalovaným v 1. rade Š.B. H., V. XX.XX.XXXX, O.. XX.XX.XXXX, v 2. rade J.V. H., V. XX.XX.XXXX, O.. XX.XX.XXXX, v 3. rade J. H., V. XX.XX.XXXX B.X.. Č.. V. T. V. V. R., v 4. rade L. H., V. XX.XX.XXXX, P. E. Q. XX/XXX, Č., v 5. rade F. H., V. XX.XX.XXXX, O.. XX.XX.XXXX, v 6. rade P.I. H., V. XX.XX.XXXX, O.. XX.XX.XXXX, v 7. rade R.. D. R., V. XX.XX.XXXX, P. Y., L. N. XXXX/X, právne zastúpenej JUDr. Ladislavom Piroviťsom, advokátom so sídlom v Kráľovskom Chlmci, Ľ. Štúra 29, v 8. rade Q. I., B.. Č.. V. T. V. V. R., žalovaní v 1. až 5. rade a žalovaná v 8. rade zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom v Bratislave, Búdková 36, IČO: 17 335 345, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 27. júna 2017, č. k. 6C/27/2016-145

rozhodol:

- I. O d m i e t a odvolanie žalobkyne proti výroku pod č. I.
- II. Z r u š u j e rozsudok v časti výroku pod č. II. týkajúceho sa žalovaných v 1., 2., 5. a 6. rade a konanie proti týmto žalovaným z a s t a v u j e.
- III. P o t v r d z u j e rozsudok v prevyšujúcom rozsahu o zamietnutí žaloby proti žalovaným v 3., 4., 7. a 8. rade.
- IV. P r i z n á v a žalovanej v 7. rade proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Súd návrh žalobkyne na zmenu žaloby o určenie vlastníckeho práva zamietla.

II. Súd žalobu žalobkyne zamietla.

III. Súd priznáva žalovanej v 7. rade náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100 %.

2. Rozhodol o žalobe žalobkyne doručenej súdu prvej inštancie dňa 2.2.2016, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že je výlučnou vlastníčkou pozemkov parc. č. XXXX/X - N.Á. Y. L. L. XXXX R., L. D. Y. I. „. D. O. V. K. Č.. XXXX, Q..Ú.. P., Y.. Č.. XXXX - N. Y. L. L. XXX R., L. D. Y. I. „. D. O. X. V. K. Č.. XXXX, Q..Ú.. P., Y.. Č.. XXXX - N. Y. L. L. XXXX R., L. D. Y. I. „. D. O. V. K. Č.. XXXX, Q..Ú.. P. Uplatnila si voči žalovaným nárok na náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa v žalobe uvádzala, že jej právny predchodca - L. R., V. XX.XX.XXXX, O. XX.X.XXXX, V. P. V. XXX, P., ako kupujúci a žalovaní v 1. až 5. rade a právni predchodcovia žalovaných v 6., 7. a 8. rade - Ľudovít Gubek a Tomáš Gubek, ako predávajúci uzatvorili Kúpnu zmluvu zo dňa 2.3.1959, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k pozemku parc. č. XXXX - I. L. O., O. L. Y. L. (Ď. „“) Č.. XXX, Q..Ú.. P.. Návrh Kúpnej zmluvy, ako aj žiadosť ONV zo dňa 27.10.1959 o udelenie prívolenia k prevodu podľa zák. č. 65/1951 Zb., boli spísané v Advokátskej poradni, pobočka Rožňava, pod sp. zn. Ro.106/59-To., čo preukazuje Faktúra odmeny a výdavkov Advokátskej poradni zo dňa 15.07.1960. Originál Kúpnej zmluvy zo dňa 2.3.1959 podpísaný všetkými zmluvnými stranami ani originál žiadosti ONV o udelenie prívolenia k prevodu podľa zák. č. 65/1951 Zb., sa do dnešného dňa nezachovali, zachoval sa len návrh kúpnej zmluvy zo dňa 2.3.1959. Ich existenciu a predaj predmetného pozemku bez akýchkoľvek pochybností však preukazuje aj Potvrdenie Miestneho národného výboru (ďalej „MNV“) v Betliari zo dňa 25.3.1961, v ktorom R. H., ktorá bola matkou predávajúcich výslovne potvrdzuje, že parc. č. XXXX, bola predaná ako stavebná parcela a kúpna cena bola vyplatená v celom rozsahu, ako aj písomné Potvrdenie predávajúcich zo dňa 27.10.1958 o prevzatí preddavku na kúpnu cenu. Rovnako sa nezachovalo ani rozhodnutie ONV o udelení prívolenia k prevodu podľa zák. č. 65/1951 Zb. s tým, že predmetnú skutočnosť, síce nepriamo, potvrdzuje rozhodnutie ONV, Odbor výstavby a vodného hospodárstva, číslo: Výst. 2505/61 zo dňa 7.6.1961 o prípustnosti stavby, ktorým bolo vydané stavebné povolenie na výstavbu rodinného domu na parc. č. XXXX, ktorá bola predmetom Kúpnej zmluvy zo dňa 2.3.1959.

4. Predmetný pozemok starý otec žalobkyne Vojtech Miklošik, kupoval za tým účelom, aby na pozemku postavili jeho rodičia - Š. R. T. R. Q. R. nový rodinný dom, ktorý následne prenechajú jemu. Na základe predbežnej dohody s predávajúcimi mal byť pôvodne kupujúcim pozemku Š. R., ktorý predávajúcim vyplatil preddavok na kúpnu cenu, avšak následne sa so svojim synom L. R. dohodli, že kupujúcim pozemku bude priamo L. R., ktorý bol aj ako kupujúci uvedený v Kúpnej zmluve zo dňa 2.3.1959, a pre ktorého jeho rodičia Š. R. T. R., na základe stavebného povolenia stavali nový rodinný dom, ktorý následne nadobudol do svojho výlučného vlastníctva. Právni predchodcovia žalobkyne rodinný dom spolu s pozemkom (parc. č. XXXX), ako ich výluční vlastníci dobromyseľne užívali, nikým nerušene v domnení, že im vlastnícky patria. Ich výlučné vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam bolo v obci všeobecne známe, a nikým nebolo nikdy spochybnované. Predmetný novopostavený rodinný dom súp. č. XXX, pôvodne postavený jej právnymi predchodcami, je v súčasnej dobe zapísaný na LV č. XXX, Q..Ú.. P., a žalobkyňa je podľa súčasného zápisu v katastri nehnuteľností na základe Darovacej zmluvy spísanej vo forme Notárskej zápisnice, č. N 369/2012, Nz 21754/2012, NCRIs 22211/2012 zo dňa 18.6.2012, jeho výlučnou vlastníčkou.

5. Až následne právny predchodca žalobkyne L. R. zistil, že v katastri nehnuteľností nedošlo k zmene zápisu vlastníckeho práva k pozemku parc. č. XXXX, Q..Ú.. P., a podľa zápisu v katastri nehnuteľností nie je jeho výlučným vlastníkom, a pretože nebolo možné na žalobkyňu previesť vlastnícke právo vkladom do katastra nehnuteľností, bola súčasne s vyššie uvedenou Darovacou zmluvou spísaná aj Zmluva o prevode oprávnenej držby nehnuteľnosti zo dňa 18.6.2012, na základe ktorej vstúpila do oprávnenej držby svojho právneho predchodcu k pozemku pôvodne vedeného ako parcela registra „. Č.. XXXX, L. T. E. L. D. Y. I. „- Y.. Č.. XXX - O.. Y. D. V. T. L. XXX R., Y.. Č.. XXX - O. N. L. XXXX R., D. Y.. Č.. XXXX/X - N. Y. T. L. XXXX R., Q. P. L. V. O. H. Y. Č.. XXXXXXXX-XXX/XX- XX O. E. X.X.XXXX L. H. D..T.. Y., Y.Q. XXX, I..

6. Predmetný pozemok - parc. č. XXXX Y. O. L. Y. Č.. XXX, Q..Ú.. P., D. Y. I. „,, J. Y. O. V. Y. Q. V. L. T. E. Y. T. O. L. Q. V. I. V. L. Y. D. J. L. V. K. Č.. XXXX, Q..Ú.. P., D. Y. I. „, Y.. Č.. XXXX/X - N. Y. L. L. XXXX R., V. K. Č.. XXXX, Q..Ú.. P., D. Y. I. „, Y.. Č.. XXXX - N. Y. L. L. XXXX R. D. V. K. Č.. XXXX, Q..Ú.. P., D. Y. I. „, Y.. Č.. XXXX - N. Y. L. L. XXX R..

7. Žalobkyňa navrhovala, aby súd v rámci dokazovania vyžiadal z Okresného úradu Rožňava, odbor katastrálny, identifikáciu pozemku parc. č. XXXX Y. O. L. Y. Č.. XXX Q..Ú.. P. D. L. D. Y. I. „, aby z dôvodu, že predmetným úradom jej bolo pri zisťovaní prostredníctvom právneho zástupcu pred podaním žaloby oznámené, že od vykonania ROEP jej kataster nehnuteľností predmetnú identifikáciu nemôže vydať a vydáva ju len na žiadosť príslušného súdu.

8. Uviedla, že žalovaní v 1. až 7. rade sú podľa súčasného zápisu v katastri nehnuteľností podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, Q.Ú. P., D. Y. I. „, Y. Č. XXXX/X- N. Y. L. L. XXXXmX, D. B. Q. T. L. T. Y. X/X O. A. O. Y. Y. I. „, Y. Č. XXXX/X- N. Y. L. L. XXXX R., O. V. K. Č. XXXX, Q.Ú. P., P. L. I. I. L. Y. I. „, D. B. Y. Č. XXX- O. Y. D. V. T. L. XXX R., Q.Ú. P., D. Y. Č. XXX- O. N. L. XXXX R., Q.Ú. P., ku ktorým však z dôvodu, že neboli majetkovoprávne vysporiadané, nie sú v súčasnej dobe v katastri nehnuteľností založené listy vlastníctva.

9. Žalovaná v 7. rade je podľa súčasného zápisu v katastri nehnuteľností výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, Q.Ú. P., D. Y. I. „, Y. Č. XXXX - N. Y. N. L. XXX R., Ž. L. X. I. J. L. L. V. O. V. K. Č. XXXX, Q.Ú. P., D. Y. I. „, Y. Č. XXXX- N. Y. N. L. XXXX R.. Vyššie uvedené zápisy v katastri nehnuteľností sú však v rozpore s existujúcim užívacím ako aj právnym stavom.

10. Naliehavý právny záujem žalobkyne na podanej žalobe spočíva v zosúladení právneho stavu so stavom zápisu v katastri nehnuteľností a zároveň, aby bol po viac ako XX rokoch majetkovo právne vysporiadaný pozemok pod rodinným domom a pozemok tvoriaci dvor predmetného rodinného domu, ktorý je v súčasnej dobe na základe vydržania vlastníckeho práva vo jej výlučnom vlastníctve žalobkyne.

11. Súd prvej inštancie vo veci šetrením - lustráciou v Registri obyvateľov SR zistil, že žalovaný v 6. rade P. H. O. E. XX.X.XXXX, teda ešte pred začatím súdneho konania. Túto skutočnosť oznámila žalobkyňa podaním zo dňa 2.5.2015 a vzhľadom na túto skutočnosť vzala žalobu voči tomuto žalovanému späť a navrhla konanie voči nemu zastaviť. Zároveň oznámila, že jeho právnym nástupcom je podľa aktuálneho zápisu v katastri nehnuteľností T. H., V. XX.X.XXXX, P. I. XXX, P., Q. V. T.A. Y. L. L. X/X V. V. O. V. K. Č. XXXX, Q.Ú. P., E. V. O. N. N. E., Č. Q. XD/XXX/XXXX, E. XXX/XX, O. E. Q. V. Y. O. XXX/XXXX. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobkyňa navrhla, aby súd pripustil vstup T. H. do konania na strane žalovaných.

12. Z vyjadrení Slovenského pozemkového fondu (ďalej len „SPF“), zástupcu žalovaných v 1. až 5. rade a žalovanej v 8. rade a tiež z vyjadrenia žalovanej v 7. rade vyplýva, že títo navrhujú žalobu v celom rozsahu zamietnuť a to z procesných nedostatkov a nedostatku hmotnoprávných dôvodov.

13. Žalovaná v 7. rade ohľadne pasívnej vecnej legitímácie po vlastnom šetrení zároveň uviedla, že žalovaný v 1. rade, Š. H., T. V. L. I. XXXX D. O. L. I. XXXX, E. Y. Ň. T. E. Q. D. J. T., Ž. L. X. I. J. H., V. L. I. XXXX, O. L. I. XXXX, E. Y. Ň. T. S. F. R. A. D. J. T., Ž. L. X. I. J. H. V. L. I. XXXX, O. L. I. XXXX, E. Č. T. J. E. J. D. F. R., Ž. L. X. I. L. H. V. L. I. XXXX - V. R. D. E. J. Ú., Ž. L. X. I. F. H. V. L. I. XXXX, O. L. I. XXXX D. P., Ž. L. X. I. P. H. V. L. I. XXXX, O. L. I. XXXX, J. E. T. T. J. E. T. H. D. J. R. T. H..

14. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 6C/27/2016 -58 zo dňa 17.10.2016 nepripustil pristúpenie T. H., V. XX. XX. XXXX, P. I. XXX, P. do konania na strane žalovaného. Konanie o určenie, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou pozemkov uvedených v bode 2. tohto rozsudku zastavil. Poukazujúc na ust. § 61, § 62, § 67, § 63 ods. 1, 2, 3 a § 161 ods. 1, 2 CSP (ich znenie citoval) konštatoval, že v predmetnej veci ide o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, preto musia byť žalovaní všetci spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko ide o spoločné a nerozdielne spoločenstvo, a keďže žalovaný v 6. rade už v čase podania žaloby nemal procesnú subjektivitu (zomrel pred podaním predmetnej žaloby), nedošlo voči nemu k účinnému podaniu žaloby a takýto nedostatok nemožno odstrániť ani postupom podľa § 63 CSP, preto súd v celom rozsahu konanie zastavil. Zároveň poukázal na zistenia žalovanej v 7. rade a to, že vo vzťahu k žalovaným v 1. - 5. rade sa nejedná o vlastníkov na neznámom mieste, ale ako to vyplýva z podania a jej šetrení z 23.6.2016, aj títo žalovaní sú zrejme už po smrti. Vzhľadom na tieto okolnosti nemohol súd postupovať podľa § 63 CSP a pokračovať v konaní s dedičmi, ani nemohol pripustiť vstup ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaných, tak ako to navrhovala žalovaná vo svojom podaní z 2.5.2016 (č.l. 46). Konštatoval, že predmetné rozhodnutie nie je rozhodnutím, na základe ktorého by žalobkyňa nemohla opätovne po ustálení okruhu strán sporu podať novú žalobu na súde.

15. Nakoľko Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací, uznesením č.k. 9Co/24/2017-80 zo dňa 31.01.2017 v zmysle ust. § 144, § 145 ods. 2, § 359, odmietol odvolanie proti výrokom uznesenia o nepripustení pristúpenia ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného, T. H. a o zastavení konania voči žalovanému v 6. rade P. H.. V ostatnej časti zrušil uznesenie a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, nakoľko samotná skutočnosť, že žalovaná v 7. rade je

podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností určenia vlastníckeho práva, ku ktorým sa žalobkyňa domáha a že žalobkyňa v žalobe neoznačila všetkých spoluvlastníkov nehnuteľností, nemôže byť dôvodom pre zastavenie konania vo veci samej, ako to vyplýva z cit. § 78 ods. 2 CSP. Uvedená okolnosť je dôvodom na zamietnutie žaloby. Pokiaľ súd prvej inštancie voči žalovanej v 7. rade konanie zastavil, rozhodol o zastavení konania pre nedostatok procesnej podmienky, ktoré nemožno odstrániť, nesprávne.

16. Žalovaná v 7. rade podaním zo dňa 21.04.2017 oznámila súdu, že v priebehu konania bolo po Š.B. H. začaté dedičské konanie, predložila súdu kópiu Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 14D284/2016, Dnot 113/2013 zo dňa 27.01.2017, vyhotovenú notárkou JUDr. Magdalénou Drgoňovou. Uviedla, že o totožnosti ďalších vlastníkov nevie uviesť viac a mala zato, že je prvoradou povinnosťou žalobkyne označiť strany sporu. S poukazom na bod 34. uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Co/24/2017-80 zo dňa 31.01.2017 navrhla odvolaciemu súdu žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

17. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 7 ods. 1 veta prvá, ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ust. § 61, § 161 ods. 1 a § 78 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“).

18. Uviedol, že predmetom konania je určenie vlastníckeho práva žalobkyne k nehnuteľnostiam uvedeným v bode 2. tohto rozsudku. Právny zástupca žalobkyne sa stotožnil s tvrdením protistrany, že nebola zo strany žalobkyne preukázaná dobromyseľná držba a predložil súdu návrh na zmenu žaloby o určenie vlastníckeho práva s návrhom na zmenu sporových strán a žiadal, aby súd určil, že nehnuteľnosti uvedené v bode 2. tohto rozsudku patria do dedičstva po poručiteľovi L. R., V. XX.XX.XXXX, V. P. V. Č.. XXX, P. O. E. XX.XX.XXXX, D. Ž. V. Y. Ž.D.: K. Q., I. Q., V. XX.XX.XXXX, P. V. XXX, XXX XX P., vstúpia do konania ako žalobcovia zákonní dedičia po poručiteľovi Vojtechovi Miklošíkovi, v zmysle Osvedčenia o dedičstve č. k. 9D/108/2012, Dnot 212/12 zo dňa 10.12.2012 (č.l. 111).

19. Zástupca Slovenského pozemkového fondu, ktorý v konaní zastupoval žalovaných v 1. až 5. rade a v 8. rade poukázal na to, že procesné vady žaloby nie je možné odstrániť, že nebola splnená podmienka vydržania veci, nebol preukázaný naliehavý právny záujem titulom vydržania a navrhol žalobu zamietnuť.

20. Súd prvej inštancie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

21. Z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, N. I., N. P., Q.Ú.. P. L., Ž.F. J. B. O. Y. I. „ Č.. XXXX/ X E. Y. N. Y. N. L. XXXX R., Q. T. L. Y. E. Q., L. Y. X/X (T. X/X Y. T.; Č..K.. XXX), titulom nadobudnutia je Osvedčenie o dedičstve 14D 284/ 2016 - Z - 419/2017 - 36/2017. Ďalej J.V. H., V. XX.XX.XXXX L. Y. X/X, J. H. V. XX.XX.XXXX L. Y. X/X, L. H., V. XX.XX.XXXX L. Y. X/X, F. H. V. XX.XX.XXXX L. Y. X/X (B. V. C. L. J. I. Q. L. Q. Š. T. I. Č.. I. X/XXXXX/XXXXX/XX), T. H., V. XX.XX.XXXX L. Y. X/X (B. V. J. N. N. E. XD XXX/ XXXX E..V. XXX/XX, O. XXX/XX-XX/XX) D. D. R.Q., V. XX.XX.XXXX L. Y. X/X (B. V. J. N. N. E. XD XXXX/XX - XX, E. V. XXX/XX-XX/XX, Y. XXX, I. Q. L. Q. T. I. Č.. I. X/XXXXX/XXXXX/XX).

22. Z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, N. I., N. P., Q.Ú.. P. L., Ž.F. J. B. O. Y. I. „ Č.. XXXX E. Y. N. Y. N. L. XXX R., Q. T. L. Y. L. Y. D. R., V. XX.XX.XXXX L. Y. X/X (T. X/X Y. T.; Č..K.. XXX), B. V. J. I. N. I. Y. Č..T. XXXX/XXXXX - XX-XX - R., O. XXXX/XX - Y. XX/XX). O. D. L. O. K. L. Č.. XXXX, N. I., N. P., Q.Ú.. P. vyplýva, že je tam zapísaná parcela registra „ Č.. XXXX E. Y. N. Y. N. L.R. XXX R. D. Č. XXXX E. Y. N. Y. N. L. XXX R., kde svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v prospech Q. I., I.. Q. (T.) L. Y. X/X (B. V. J. I. N. I. Y. Č..T. XXXX/XXXXX - XX-XX - R., O. XXXX/XX - Y. XX/XX).

23. Z Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 14D 284/2016 vyplýva, že žalovaný v 1. rade Š. H. T. V. E.D. XX.XX.XXXX D. O. E. XX.XX.XXXX. Dedičia uzavreli o vyporiadaní dedičstva dohodu, v zmysle ktorej sporné nehnuteľnosti nadobudla do podielového spoluvlastníctva dcéra poručiteľa E. Q.. V aktuálnom výpise z LV bola táto zmena zaznamenaná a menovaná už figuruje na K. Č..XXXX. Žalovaný v 1. rade Š. H. O. E. XX.XX.XXXX, B. Y. O. T. Q., Y.Č. Y. L. E. Q. Y. J. Y. J. E. E. Q.. Ž. L. X. I. J. H., V. XX.XX.XXXX

O. E. XX.XX.XXXX. Ž. L. X. I. L. H. V. XX.XX.XXXX, s najvyššou pravdepodobnosťou žije a jeho trvalý pobyt je E. Q.V. XX, Č., Y.

24. Vzhľadom na zistený skutkový stav súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný v 6. rade P. H. O. E. XX.XX.XXXX, t.j. ešte pred začatím súdneho konania dávajúc do pozornosti právoplatné uznesenie sp. zn. 6C/27/2016-58 zo dňa 17.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Co/24/2017 - 80 zo dňa 31.01.2017.

25. Súd prvej inštancie konštatoval, že povaha konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vyžaduje, aby v čase podania žaloby boli označené ako strany sporu všetci spoluvlastníci nehnuteľnosti, ktorí majú spôsobilosť byť stranami sporu. Ak spoluvlastník zapísaný na liste vlastníctva nemá uvedenú spôsobilosť, je potrebné označiť jeho právnych nástupcov; ak dedičstvo prejednané nebolo, je nevyhnutné najskôr v dedičskom konaní určiť, kto z dedičov prevezme spoluvlastnícky podiel poručiteľa a následne je možné podať takúto žalobu. S právnymi nástupcami pôvodného spoluvlastníka možno konať, ak došlo k strate spôsobilosti byť stranou sporu po podaní žaloby (ak všetci označení spoluvlastníci v čase podania žaloby mali spôsobilosť byť účastníkmi konania). Údaje v katastri nehnuteľností sú záväzné, ak sa nepreukáže opak. V danom prípade opak preukázaný bol, a to nespôsobilosť žalovaných minimálne v 1., 2. a 6. rade byť stranou sporu, a to už pred podaním žaloby. Títo žalovaní preto nemohli byť ani zastúpení Slovenským pozemkovým fondom.

26. S poukazom na bod 36. Uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Co/24/2017-80 zo dňa 31.01.2017 a na ust. § 78 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie zamietol žalobu pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko v posudzovanom prípade mali byť žalovaní všetci spoluvlastníci dotknutej nehnuteľnosti, keďže sa jedná o nerozlučné procesné spoločenstvo. Aj keď u niektorých žalovaných sa nepodarilo preukázať, či skutočne došlo k ich úmrtiu pred začatím súdneho konania, súd ďalšie dokazovanie, vzhľadom na skutočnosti jednoznačne preukázané o úmrtí žalovaných v 1., 2. a 5. rade, nepovažoval za potrebné, nakoľko ďalšie dokazovanie v tomto smere by bolo z rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Z uvedených dôvodov zamietol súd aj návrh žalobkyne na zmenu žaloby o určenie vlastníckeho práva, nakoľko ako bolo vyššie uvedené s právnymi nástupcami pôvodného spoluvlastníka možno konať, ak došlo k strate spôsobilosti byť stranou sporu po podaní žaloby (ak všetci označení spoluvlastníci v čase podania žaloby mali spôsobilosť byť účastníkmi konania), pričom v danom prípade bol preukázaný pravý opak.

27. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalobkyne, že takýmto rozhodnutím súdu jej bude odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko je jej povinnosťou správne označiť strany sporu (ust. § 132 a nasl. CSP, v ktorom sú uvedené náležitosti žaloby). Nie je možné delegovať všetky povinnosti ohľadom preskúmania totožnosti strán sporu a prenášať tak zodpovednosť na súdy s označením, že sa jedná o návrhy na doplnenie dokazovania. V danom prípade sa preukázalo, že v prípade žalovaných sa jedná o rodinných príslušníkov rodiny H., kedy žalovaná v 7. rade, ktorá bola od počiatku známou spoluvlastníčkou, disponovala informáciami o ostatných spoluvlastníkoch. Žalobkyňa v konaní nijakým spôsobom nepreukázala, že by žalovanú v 7. rade niekedy oslovila a vyvinula tak iniciatívu k prípadnému mimosúdnejmu riešeniu danej situácie, alebo aspoň k získaniu základných informácií ohľadom okruhu žalovaných. Vlastnícke právo sa nepremičuje a preto nie je napriek rozhodnutiu súdu vylúčené, aby žalobkyňa nemohla opätovne, po ustálení okruhu strán sporu podať novú žalobu na súde.

28. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 2 v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP.

29. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobkyňa. Uplatnila odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnila si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

30. Odvolateľka poukázala na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9Co/24/2017-80 zo dňa 31.1.2017, v zmysle ktorého (bod 36. uznesenia), mal súd prvej inštancie povinnosť zisťovať procesnú spôsobilosť u žalovaných v 1. až 5. rade a 8. rade, pričom predmetným uznesením sa neriadil. Na základe takto doposiaľ vykonaného dokazovania zároveň ani nie je možné určiť okruh núteného spoločenstva, t.j. kto má byť účastníkom súdneho konania ako člen núteného spoločenstva, a či je splnená podmienka účasti všetkých subjektov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby preto (s poukazom na ust. § 78 ods. 2 CSP) považuje za predčasné a vychádzajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia. Vychádzajúc z ust. § 70 ods. 1, § 7 písm. c/, § 70 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. („katastrálny zákon“) uviedla, že v čase podania žaloby vychádzala zo stavu zápisu v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, Q.. Ú.. P., K. Č.. XXXX, Q.. Ú.. P. D. K. Č.. XXXX, Q.. Ú.. P., ktoré údaje sú vzhľadom na vyššie uvedenú platnú právnu úpravu katastrálneho zákona hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Uviedla, že osobne nepoznala a ani nemohla poznať žalovaných v čase podania žaloby, nemohla ani vedieť a žiadnym právne relevantným spôsobom zistiť, o koho sa konkrétne jedná, či predmetné osoby ešte žijú, prípadne kto sú ich dedičmi. Tieto skutočnosti nie sú verejne prístupné, nie je možné ich zistiť zo žiadnych verejne prístupných databáz, ale len v rámci dokazovania na základe dožiadania súdom. Z týchto dôvodov pokiaľ došlo k zamietnutiu žaloby, bola jej odňatá možnosť konať pred súdom, pretože ani dodatočne nemá právne prostriedky na právne relevantné zistenie, či žalovaní ešte žijú, prípadne kto sú ich dedičmi a opätovne podať žalobu. Uviedla, že zo stanoviska žalovanej v 7. rade zo dňa 20.6.2016 vyplynulo, že žalovaný v 1. rade Š. H. O. L. I. XXXX, Ž. L. X. I. J. H. O. L. I. XXXX, Ž. L. X. I. J. H. O. L. I. XXXX D. Ž. L. X. I. F. H. O. L. I. XXXX, teda všetci títo žalovaní zomreli pred podaním žaloby, preto návrhom zo dňa 26.6.2017 navrhla, aby súd voči týmto žalovaným konanie zastavil, o ktorom návrhu súd prvej inštancie doposiaľ nerozhodol. Zároveň navrhovala, aby súd prvej inštancie pripustil do konania prístupenie ďalších subjektov na strane žalovaných (označených žalovanou v 7. rade; č.l. 114), o ktorých návrhoch súd prvej inštancie doposiaľ nerozhodol. Zastavenie celého súdneho konania, prípadne zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku na strane núteného spoločenstva neprichádza do úvahy v konaní, v ktorom na strane žalovaných vystupuje viacero sporových strán, z ktorých ako žalobca, tak aj žalovaný majú bez akýchkoľvek pochybností právnu subjektivitu a majú spôsobilosť byť účastníkmi súdneho konania. Ako žalobca preto podala vyššie uvedené návrhy na doplnenie dokazovania za účelom zistenia rozsahu núteného spoločenstva. Mala za to, že v danom prípade mal súd prvej inštancie zastaviť konanie výlučne len voči sporovým stranám, ktoré nemali právnu subjektivitu v čase začatia súdneho konania a výlučne na základe vykonaného dokazovania a nepochybného zistenia, že sporové strany v čase začatia konania už nežili. Navrhovala tiež zmenu sporových strán na strane žalobcu (č.l. 114) tak, že namiesto nej vstúpia do konania ako žalobcovia zákonní dedičia po poručiťovi L. R., O. E. XX.X.XXXX v zmysle Osvedčenia o dedičstve č.k. 9D/108/2012, Dnot 212/12 zo dňa 10.12.2012 (č.l. 111), o tomto návrhu súd prvej inštancie doposiaľ nerozhodol. Pre úplnosť uviedla, že pozemok parc. č. XXXX, Y. O.Ý. L. Y. Č.. XXX, Q.. Ú.. P. D. Y.. I.. „,, bol podľa predbežného zisťovania na príslušnom katastri nehnuteľností podľa stavu zápisu rozdelený na viacero parciel, ktorých presné vymedzenie nie je možné zistiť na základe vyhotovenia geometrického plánu ale len na základe spätnej identifikácie pozemku parc. č. XXXX. Za týmto účelom navrhovala, aby súd prvej inštancie v rámci dokazovania vyžiadal od Okresného úradu Rožňava, odbor katastrálny spätnú identifikáciu predmetného pozemku. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania.

31. Žalovaná v 7. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne (č.l. 163) uviedla, že sa nestotožňuje s právnym názorom žalobkyne, že súd prvej inštancie procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Žalobkyňa v konaní nevedela preukázať, že by vyvinula nejakú aktivitu v smere zistenia účastníkov na strane žalovaných, ale ani v smere identifikácie a zmeny parciel, ktoré sú predmetom sporu. Poukázala na to, že ona na žiadosť súdu zo dňa 5.4.2017 (č.l. 87) v podaní zo dňa 20.6.2016, za účelom poskytnutia súčinnosti žalobkyňi, oznámila všetky jej známe skutočnosti 1/ o právnych nástupcoch prichádzajúcich do úvahy po zomrelých a v žalobe označených vlastníkoch nehnuteľností; 2/ Následne v priebehu konania bolo začaté dedičské konanie po Š. H. a vlastníctvo ako dedička po poručiťovi nadobudla po dohode s ďalšou dedičkou E. Q., I.. H. - dcéra poručiťeľa (č.k. 14D 284/2016, Dnot/113/2016 zo dňa 27.1.2017; 3/ Pokiaľ ide o ďalších neznámych vlastníkov a ich právnych nástupcov viac uviesť nevedela a nie je to ani jej úlohou. Trvala na tom, že je prvoradou povinnosťou žalobkyne označiť „účastníkov“ spoluvlastníkov a nie žalovaných. Údaje o dedičoch mohla žalobkyňa zistiť z Centrálnnej evidencie osôb v Bratislave, obci a na príslušnom súde, na ktorom sa dedičstvo prejednálo. Žalobkyňa nepreukázala, že by využila všetky jej dostupné prostriedky na zistenie totožnosti

žalovaných. Žalovaná ďalej uviedla, že okrem zákonného procesného nedostatku sú aj iné nedostatky brániace súdu vo veci pokračovať a rozhodnúť o nároku žalobkyne, nakoľko žalovaná v 7. rade sa stala spoluvlastníčkou pozemku parc. č. XXXX/X - N. Y. N. L. XXXX R. L. Y. X/X-S. Q. A., O. V. K. Č.. XXXX, Q.. Ú.. P. V. O. I. N. E. Č..Q.. XD XXXX/XX-XX, E. XXX/XX-XX/XX D. I. Q. Ú. L. Q., T. Q. I. Č.. I. X/XXXX/XXXX/XX V. O. Ú. O. L. Y. Č.. XXX Q.. Ú.. P. (Č..K.. XXX T.). V. Ď. K. Č.. XXXX je žalovaná v 7. rade zapísaná ako výlučná vlastníčka pozemku parc. č. XXXX - N. Y. N. L. XXX R. a to na základe Rozhodnutia N. I. Y. Č.. XXXX/XXXXXX-XX-XX-R., O. L. Q. O. XXXX/XX-Y. XX/XX (Č..K.. XXX T.). Uviedla, že právni predchodcovia žalobkyne ako aj samotná žalobkyňa vedeli, že vlastnícky vzťah k v žalobe označeným parcelám nemajú právne usporiadaný a teda nemohli byť v domnení, že im právom patria, keďže ani z jedného hodnoverného dokladu nevyplýva, že by nadobudli, resp. vstúpili do oprávnenej držby v takom rozsahu ako v žalobe navrhujú súdu rozhodnúť o vlastníctve na základe vydržania.

32. Slovenský pozemkový fond vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že sa v celom rozsahu s rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 6C/27/2016-145 zo dňa 27.6.2017 stotožňuje a považuje ho v celom rozsahu za zákonný a správny. V ostatnom odkázal na predošlé vyjadrenia (č.l. 41 spisu), vrátane vyjadrenia SPF zo dňa 29.11.2016 k predchádzajúcemu odvolaniu žalobkyne zo dňa 8.11.2016.

33. Žalovaná v 7. rade k vyjadreniu SPF k odvolaniu žalobkyne v podaní zo dňa 23.10.2017 a rovnako aj vo vyjadrení zo dňa 20.11.2017 k vyjadreniu SPF uviedla, že v celom rozsahu trvá na svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne. Žalobkyňa doteraz nepreukázala, že by vyvinula nejakú aktivitu v smere zistenia strán sporu na strane žalovaných, ale ani v smere identifikácie a zmeny parcel, ktoré sú predmetom tohto sporu. Súd prvej inštancie preto správne z procesných dôvodov žalobu žalobkyne zamietol. Navrhovala odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uplatnila si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

34. Slovenský pozemkový fond vo vyjadrení zo dňa 26.10.2017 a rovnako vo vyjadrení zo dňa 23.11.2017 k vyjadreniu žalovanej v 7. rade uviedol, že SPF sa v celom rozsahu stotožňuje s vyjadrením žalovanej v 7. rade (zo dňa 19.9.2017) k odvolaniu žalobkyne. SPF, ktorý zastupuje žalovaných v 1. až 5. rade a 8. rade spolu so žalovanou v 7. rade prezentujú zhodné stanovisko, že súd rozhodol v celom rozsahu zákonne a správne a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny.

35. Žalobkyňa sa k vyjadreniam žalovaných písomne nevyjadrila.

36. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

37. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 20.12.2018. o 09.35 hodine, v pojednávacej miestnosti č.dv. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 14.12.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP a contrario.

38. Žalobkyňa v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces; že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

39. Žalobkyňou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade

ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, keď každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

40. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

41. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

42. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že v prejednávanej veci odvolacie dôvody uplatnené odvolateľkou nie sú dôvodné.

43. Z odvolania žalobkyne nemožno vyvodiť, akú procesnú vadu malo mať konanie na súde prvej inštancie, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ak odvolateľka poukazuje na nerozhodnutie o procesných návrhoch žalobkyne, toto procesné pochybenie nemôže ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a to aj s poukazom na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR vo vzťahu k posudzovaniu, či sa strane sporu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v zmysle ktorej, aj keď Občiansky súdny poriadok (teraz CSP) upravuje postup súdu a účastníkov (strán sporu) v občianskom súdnom konaní (v civilnom sporovom konaní) tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu a právnou úpravou civilného súdneho konania dbá o to, aby rozhodnutie súdu bolo vecne správne a spravodlivé, nemôže zabezpečiť, že každé konanie bude v plnom rozsahu (v každom momente konania) zodpovedať jeho ustanoveniam a že súdmi bude vždy rozhodnuté iba správne. Ústava neupravuje, aké dôsledky majú jednotlivé procesné nesprávnosti, ku ktorým v praxi dochádza v konaní pred súdmi, ani nestanovuje predpoklady ich novej nápravy v opravnom konaní. Bližšiu úpravu ústavne garantovaného práva na súdnu ochranu obsahuje procesný predpis (predtým O.s.p. a teraz Civilný sporový poriadok), ktorý predpokladá aj možnosť vzniku určitých procesných pochybení súdu v občianskom súdnom konaní, a v nadväznosti na podstatu, význam a procesné dôsledky týchto pochybení upravuje aj predpoklady a podmienky, za ktorých možno napraviť procesné nesprávnosti konania na súdoch nižších stupňov. Najzávažnejším procesným vadám konania, pripisuje osobitný význam - vady tejto povahy považuje za okolnosť zakladajúcu odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm b/ CSP a niektorým ďalším procesným vadám konania, nedosahujúcim stupeň závažnosti procesných väd v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pripisuje význam len v prípade ak tieto iné vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

44. Taktiež so zreteľom na právne závery ústavného súdu zaujaté v niektorých jeho nálezočoch (viď napr. II.ÚS 261/06) treba dodať, že je vždy vecou individuálneho posúdenia v každom jednotlivom prípade, aké dôsledky majú tie procesné nedostatky, ku ktorým prípadne došlo v postupe súdov. Pri zvažovaní dôsledkov zistených procesných nesprávností treba mať vždy na zreteli materiálne hľadisko, tzn. reálny dopad namietaného postupu súdu na procesnú situáciu sporových strán. Konštantná judikatúra

najvyššieho súdu už dávnejšie dospela k názoru, že nesprávnym procesným postupom súdu nedošlo k znemožneniu strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by to bolo možné vyhodnotiť ako porušenie práva na spravodlivý proces v prípade, že sa strane sporu odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že strana následne mohla uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napr. tým, že mohla podať proti rozsudku, ktorý mu bol riadne doručený, odvolanie (viď uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo/268/2012). Preto odvolací súd uzatvára, že odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) nebol naplnený.

45. So zreteľom na základné princípy CSP vyjadrené v článkoch 2, 5, 17 t.j. princípu právnej istoty, zjavného zneužitia práva a hospodárnosti konania, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre posúdenie uplatnenia nároku žalobkyne o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a uzavrel, že povaha konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vyžaduje, aby v čase podania žaloby boli ako strany sporu označení všetci spoluvlastníci nehnuteľnosti, ktorí majú spôsobilosť byť stranami sporu, správne vyhodnotil dostatočne zistený skutkový stav a vec správne právne posúdil. Preto nemožno hovoriť o naplnení odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

46. Aj keď žalobkyňa vytykala súdu prvej inštancie, že nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil a s poukazom na ust. § 78 ods. 2/ CSP rozhodnutie považuje za predčasné, poukázala na ust. § 70 ods. 1, § 7 písm. c/ a § 70 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. (katastrálny zákon), ktorých znenie citovala, ako aj to, že súd prvej inštancie nerozhodol o jej návrhu zo dňa 26.6.2017 na zastavenie konania voči žalovaným v 1. až 3. rade a žalovanej v 5. rade, ktorí zomreli pred podaním žaloby, o návrhu na pripustenie prístúpenia do konania ďalších subjektov na strane žalovaných po pôvodných žalovaných v 1., 2., 3., 6. rade, o návrhu na zabezpečenie dôkazu, t.j. pokiaľ žalovaná v 7. rade nevie uviesť, kto je zákonným dedičom po žalovanej v 5. rade, aby súd prvej inštancie zistil v registri dedičských konaní vedených príslušným súdom, kto je zákonným dedičom, vo vzťahu k žalovanej v 8. rade, pokiaľ žalovaná v 7. rade nevie uviesť, či žalovaná v 8. rade ešte žije, prípadne, kto je zákonným dedičom, aby súd prvej inštancie zistil prostredníctvom Okresného úradu Rožňava, odbor katastrálny bližšie identifikačné údaje žalovanej v 8. rade (vlastníčky nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, Q..Ú.. P.), prostredníctvom Centrálného registra pobytu osôb zistil jej pobyt, prípadne v registri dedičských konaní vedených vecne a miestne príslušným súdom, kto je zákonným dedičom po žalovanej v 8. rade ani o návrhu na zmenu sporových strán na strane žalobcov s tým, že rovnako súd prvej inštancie nerozhodol ani o návrhu, aby súd prvej inštancie v rámci dokazovania vyžiadal od Okresného úradu Rožňava, odbor katastrálny spätnú identifikáciu pozemku parc. č. XXXX Y. O. L. Y. Č.. XXX, Q.. Ú.. P. (Č..K.. XXX), s poukazom na hore uvádzané zdôvodnenie, je rozhodnutie vecne správne.

47. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie i s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom zdôvodnil svoj postup a uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej.

48. V posudzovanom prípade mali byť žalovaní všetci spoluvlastníci dotknutej nehnuteľnosti, keďže sa jedná o nerozlučné procesné spoločenstvo. Súd prvej inštancie a rovnako aj odvolací súd mali preukázané úmrtie žalovaných pred začatím konania, u žalovaného v 1. rade Š. H. O. E. XX.XX.XXXX, Ž. L. X. I. J. H., O. E. XX.X.XXXX, Ž. L. X. I. F. H. O. E. XX.XX.XXXX, Ž. L. X. I. P. H., O. E. XX.X.XXXX, pričom u žalovaných v 3. a v 8. rade sa nepodarilo jednoznačne súdu preukázať, či skutočne došlo k ich úmrtiu pred začatím súdneho konania. Súd prvej inštancie vykonanie ďalšieho dokazovania správne nepovažoval za rozhodujúce a potrebné, vzhľadom na skutočnosti jednoznačne preukázané a potrebné pre meritórne rozhodnutie vo veci, pričom odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v bodoch pod č. 45. a 46.

49. Odvolateľka neuviedla žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre ňu ako žalobkyňu privedili priaznivé rozhodnutie.

50. Podľa § 61 C.s.p. procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak ten, komu ju zákon priznáva.

51. Podľa §7 ods. 1 veta prvá, ods. 2 veta prvá OZ spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Smrťou táto spôsobilosť zanikne.

52. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že podmienkou toho, aby niekto mohol byť sporovou stranou v súdnom konaní je, že musí byť na to spôsobilý. Spôsobilosťou byť stranou sporu sa rozumie spôsobilosť subjektov mať procesné práva a povinnosti (procesnú subjektivitu), ktoré procesné právo priznáva stranám sporu. Túto spôsobilosť upravuje Civilný sporový poriadok (CSP) v ustanovení § 61 tak, že ju má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Vo všetkých občianskoprávných sporoch majú spôsobilosť byť stranou sporu tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, teda všeobecnú hmotnoprávnu subjektivitu. Ak určitá osoba už v čase podania žaloby nemá procesnú subjektivitu, tento nedostatok nie je možné dodatočne odstrániť (po podaní žaloby), nakoľko nedošlo k účinnému podaniu žaloby, a to bez zreteľa na to, na akej strane takýto subjekt vystupuje. Pokiaľ v čase podania žaloby ten, kto je v nej označený za jedného zo žalovaných nežil, nie sú s podaním žaloby spojené hmotnoprávne účinky podania žaloby. Takýto nedostatok nemožno odstrániť ani postupom podľa § 63 CSP. Nedostatok spôsobilosti byť stranou sporu je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, na ktorý musí súd prihliadať v každom štádiu konania a má za následok zastavenie konania (§ 161 ods. 1, 2 CSP).

53. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie pokiaľ uzavrel, že povaha konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vyžaduje, aby v čase podania žaloby boli označení ako strany sporu všetci spoluvlastníci nehnuteľnosti, ktorí majú spôsobilosť byť stranami sporu. Ak spoluvlastník zapísaný na liste vlastníctva nemá uvedenú spôsobilosť, je potrebné označiť jeho právnych nástupcov; ak dedičstvo prejednané nebolo, je nevyhnutné najskôr v dedičskom konaní určiť, kto z dedičov prevezme spoluvlastnícky podiel poručiteľa a následne je možné podať takúto žalobu. S právnymi nástupcami pôvodného spoluvlastníka možno konať, ak došlo k strate spôsobilosti byť stranou sporu po podaní žaloby (ak všetci označení spoluvlastníci v čase podania žaloby mali spôsobilosť byť účastníkmi konania) od 01.07.2016 stranou sporu.

54. Odvolací súd sa stotožňuje tiež so závermi súdu prvej inštancie, keď zamietol návrh žalobkyne na zmenu žaloby o určenie vlastníckeho práva, nakoľko s právnymi nástupcami pôvodného spoluvlastníka možno konať, ak došlo k strate spôsobilosti byť stranou sporu po podaní žaloby (ak všetci označení spoluvlastníci v čase podania žaloby mali spôsobilosť byť účastníkmi konania), pričom v danom prípade bol preukázaný pravý opak. V prejednávanom spore ide o nerozlučné spoločenstvo účastníkov, keďže z hmotnoprávnej povahy predmetu konania vyplýva, že nie je možné prejednať vec len voči niektorej zo strán, a práve preto tvoria žalovaní v konaní nerozlučné spoločenstvo. Napokon žalobkyňou určený petit ostal nezmenený, domáha sa výlučného vlastníctva k nehnuteľnostiam, pričom na strane žalovaných by v konaní nevystupovali dotknutí spoluvlastníci podielov.

55. Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 62 CSP ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

56. V zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. a/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

57. V zmysle ust. § 391 ods. CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

58. Odvolací súd ale konštatuje, že súd prvej inštancie nepostupoval správne ak zamietol žalobu žalobkyne vo vzťahu ku všetkým žalovaným, nakoľko z obsahu spisu, t.j. z jednoznačných dôkazov je zrejmé, že žalovaní v 1., 2., 5. a 6. rade už v čase podania žaloby nemali procesnú subjektivitu, pričom okolnosť nedostatku procesnej podmienky je dôvodom pre zastavenie konania.

59. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil v časti výroku pod č. II. týkajúceho sa žalovaných v 1., 2., 5. a 6. rade a konanie voči týmto žalovaným zastavil a v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok v prevyšujúcom rozsahu zamietnutia žaloby proti žalovaným v 3., 4., 7. a 8. rade, keďže z hmotnoprávnej povahy predmetu konania vyplýva, že nie je možné prejednať vec len voči niektorej zo strán, so zreteľom na tento predmet

konania, pričom u žalovaných v 3. a 8. rade súd nemal jednoznačne preukázané ich úmrtie pred začatím konania a žalovaní v 4. a 7. rade ešte žijú, a to potom, čo odmietol odvolanie žalobkyne proti výroku rozsudku pod č. I. v zmysle § 386 písm. c) CSP, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné s odkazom na ust. § 357 CSP.

60. Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd poznamenáva, že je povinnosťou žalobcu správne označiť strany sporu, pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, označiť dôkazy na ich preukázanie (§ 132 a nal. CSP). Strana sporu má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení presne a úplne tak, aby ich súd mohol vykonať. Žalobkyňa nepreukázala, že by využila všetky možnosti na zistenie právnych nástupcov po poručiťoch (žalovaných) s tým, že súdy údajom nesprávne označených žalovaných mali za preukázané z verejne prístupného Registra obyvateľov SR a preto žalobkyni už v čase podania žaloby nič nebránilo správne označiť žalovaných.

61. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP tak, že priznáva žalovanej v 7. rade proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

62. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).